

Beszámoló

“Határtalanul” - Zsadányi Református Általános Iskola

2025. 05. 05. - 2025. 05. 09.

Az utazásunkat hosszas előkészület előzte meg. A gyerekek nagy érdeklődéssel, sok-sok kérdéssel várták a nagy napot, az indulást.

Hétfőn 6 órakor indultunk 17 diákkal, 2 pedagógussal és a buszsofőrünkkel, aki nem volt idegen a gyerekek számára, hiszen iskolánk és fenntartónk saját buszával utazhattunk. A hosszú - 10 órás - utazásnak frissen sült péksüteményekkel és innivalóval felszerelve vágtunk neki. A megállókkal, pihenőkkel megszakított, hosszú út alatt a táj szépségében gyönyörködhattunk mi, az alföldi gyerekekből álló csoportunkkal. Lehetőségünk nyílt az otthon már megismert utazási és csoportos viselkedési etikett felelevenítésére is.

A székekyszentkirályi Sziklakert Fogadóban szívélyes fogadtatás, tiszta, rendezett, jól felszerelt szobák vártak bennünket.

Még aznap este a szállásadó által biztosított járművel sikerült feljutnunk a Jézus Szíve Kilátóhoz. Lenyűgözte a gyerekeket a monumentális méret, a gyönyörű látvány. Sajnos az időjárás nem kedvezett a hosszas gyönyörködésnek, mivel eleredt az eső, és így hamarosan vissza kellett indulnunk a szálláshelyünkre.

Kirándulásunk **második napján** eljutottunk a Békás-szorozhoz és a Gyilkostóhoz. Ezeknek a természeti látványosságoknak a kialakulását, a körükön fonódó legendákat is felelevenítettük. Bár még nem indult be teljesen az idei szezon, a székekly kézművesek munkáiból is vásárolhattak a gyerekek az útmenti árusoknál. Délutáni programunkhoz a közeli bobbálya nyújtott kiváló lehetőséget, a gyerekek nem kis örömére.

Harmadik napunkon a Madarasi-Hargita felkeresése volt a célunk. Mivel az időjárás ezen a napon sem volt túl barátságos, 120 literes szemeteszsákokat vásároltunk a gyerekeknek, s ezeket alakítottuk át alkalmi esőkabátnak a számukra. Így sikerült nagyjából szárazon feljutnunk a csúcshoz közeli pontra, a műút végéig. Az onnantól még 1,3 km-re lévő kopjafák felkeresésére az állandó esők miatt járhatatlan gyalogút megtételére nem vállalkoztunk. A gyerekek biztonsága érdekében úgy határoztunk, hogy a nemzeti összetartozás napi megemlékezésünket Székeklyudvarhelyen, a szoborparkban tartjuk meg. Itt kísérő pedagógusunk és egyben történelem szakos kollégám megtartotta a megemlékezést. Elmondta többek között, hogyan kerültek ezek a magyar lakta területek Romániához az 1920-as trianoni békeszerződéssel. Megbeszéltük, hogy a nemzet nagyobb és több, mint az országunk. Szó esett a magyar nyelv és kultúra nemzetmegtartó erejéről. Az Ismerős Arcok zenekar Egy vérből valók vagyunk című számát is meghallgattuk. A gyerekek már ismerték ezt a zeneszámot, de most vált igazán érthetővé, érezhetővé számukra, miről is szól ez a dal. A megemlékezés végén elhelyeztük a Zsadányi Református Általános Iskola koszorúját.

Negyedik napunkon Farkaslakán kerestük fel Tamási Áron szülőházát, ahol röviden megismerkedtünk életével és híresebb műveiről is hallottunk összefoglalót. Koszorúkat a díszsírhelyen helyeztük el.

Ebéd után a székelyudvarhelyi református templomba látogattunk el. Előzetes egyeztetés alapján telefonon kerestük Ferkő Andor tiszteletes urat. Ő gondoskodott róla, hogy a templomot kinyissák számunkra, de sajnos családi okok miatt nem tudott személyesen eljönni (szintén lekész feleségét kellett hazavárnia egy temetésről, hogy gyermekük felügyeletében felváltsa őt). Így, telefonon keresztül is nagyon kedves és készséges volt. Megemlítette többek között, hogy a templom felújításakor két időkapszulát is találtak 1848-49-ből, és korábbiakról is. Ők is helyeztek el időkapszulát az utókornak. A csodálatosan szép templomba bejutva két énekkel, a Fel barátim... és az Itt van Isten köztünk ... kezdetűvel álltunk Urunk elé hálaadással.

Szabadidős programunk a délután során a gokartozás volt. Sajnos az időjárás ezúttal is esős volt, de ez nem szegte gyermekeink kedvét. A program után siettünk vissza a közeli szálláshelyünkre, ahol hamar száraz ruhákra tudtuk cserélni öltözkünket.

Az **ötödik napunkon** már korán hazaindultunk, hogy még időben elérkezhessünk Nagyváradra, az Ady Múzeumba. Itt egy kicsi, de annál értékesebb kincsekkel teli, gazdag gyűjteményt csodálhattunk meg híres költőnkkel kapcsolatban. Tetszettek a gyerekeknek a modern, interaktív kiállítási elemek is. Magyar szakos lévén itt én tartottam egy rövid összefoglalót Ady életéről, különös tekintettel az életút nagyváradi vonatkozásaira. Koszorúnkat a múzeum előtti Ady-szobornál helyeztük el. Ezután következett a Római Katolikus Székesegyház megtekintése, ahol éppen esküvőt tartottak, így csak kívülről csodálhattuk meg ezt az épületet, csakúgy, mint a Püspöki palotát.

Zsadányba este fél nyolckor érkeztünk, sok-sok élménnyel a hátunk mögött.